

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1943/2019
26.02.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Обрад Пашајлић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство правде, Управа за извршење кривичних санкција, Казнено-поправни завод у Пожаревцу-Забела, кога заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Пожаревцу, ради утврђивања постојања радног односа и враћања на рад, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1671/18 од 09.01.2019. године, у седници одржаној 26.02.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1671/18 од 09.01.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожаревцу П1 386/17 од 05.03.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је дана 30.06.2015. године по сили закона засновао радни однос на неодређено време код тужене што је тужена дужна да призна и трпи, те да пресуда замени решење – уговор о заснивању радног односа на неодређено време. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован основни и евентуални тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужена да га врати на рад. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1671/18 од 09.01.2019. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија дозвољена као редовна и није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је као државни службеник решењима тужене од 04.01.2013. године, 01.07.2013. године, 31.12.2013. године и

27.06.2014. године заснивао радни однос на одређено време до шест месеци код тужене у Служби за обуку и упошљавање (без конкурса), на радно место инструктора ... производње у Одсеку ... производње која је разврстана у звање референта. Према садржини наведених решења тужилац је заснивао радни однос на одређено време због привремено повећаног обима послова јер постојећи број државних службеника није био у могућности да изврши послове прописане Правилником о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места у Управи за извршење кривичних санкција. Решењем тужене од 29.06.2015. године тужиоцу је као државном службенику на одређено време на радном месту инструктора ... производње престао радни однос 30.06.2015. године због истека рока на који је заснован. Тужилац је против наведеног решења изјавио жалбу Жалбеној комисији Владе која је решењем број 118-00-32/2015-01 од 31.07.2015. године одбила жалбу тужиоца као неосновану. Против решења Жалбене комисије Владе тужилац није покренуо поступак пред Управним судом.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су одбили тужбени захтев тужиоца.

Према члану 251. Закона о извршењу кривичних санкција, на директора управе и на запослена лица у управи примењују се одредбе закона којим се уређују права и дужности државних службеника и намештеника ако овим законом није другачије одређено.

Законом о државним службеницима у члану 63. став 3. прописано је да радни однос на одређено време не може да прерасте у радни однос на неодређено време изузев приправнику кад положи државни или посебан стручни испит. По члану 126. став 1. истог закона прописано је да државном службенику престаје радни однос протеклом времена на који је заснован.

Имајући у виду да је тужилац засновао радни однос на одређено време као државни службеник у Управи за извршење кривичних санкција, на његов радноправни статус примењују се Закон о извршењу кривичних санкција и Закон о државним службеницима, као посебни закони којима су уређени радни односи државних службеника и намештеника у овој установи. Имајући у виду да специјална правила искључују примену општих, да је посебним законима, у овом случају Законом о државним службеницима искључена могућност преображаја радног односа из статуса радног односа на одређено време у радни однос на неодређено време, то је овакав захтев тужиоца правилно одбијен као неоснован. С тим у вези, нису основани ревизијски наводи да су нижестепени судови били у обавези да примене одредбе Закона о раду, а не одредбе посебног закона.

На основу члана 414. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа
судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић